

kunne give noget Udbytte. Den høitærede Minister antydede, at han muligvis mellem 2den og 3die Behandling vilde tage Spørgsmaalet op igjen og navnlig fremkomme med Forslag, der ikke stillede saa store Krav som dette. Jeg vil meget ønske, at dette maa ske, og at den høitærede Minister og Udvalget maatte kunne enes om et Forslag, der ikke stiller saa store Krav paa eengang, for at man dermed forhaabentlig vil kunne naae at faae begyndt Foretagendet. Jeg maa maasse endnu tillige anføre, at, hvad der særlig taler for at paabegynde Plantninger paa Jansø, er, at Jansø er uden Brændsel og at det selvfølgelig fordrer Brændsel meget, naar alt det Brændsel, de skulde have, skal føres et ikke saa kort Stykke over Vandet. Andetsteds, hvor man ikke har Stove, har man Tørv. Tørv kjender man nu ikke derude, man har ellers det, man kalder Klyne, men heller ikke det har man noget af paa Jansø, Jansø er af Naturen aldeles uden Brændselmateriale, og at dette dog maa være en Grund mere til at paabegynde Plantninger paa Jansø, vil jeg haabe, at baade Udvalget og den høitærede Minister ville indrømme.

Jagerslev: Det ærede Medlem, der nu talte, har ikke været heldig med at forstaa mine Bemærkninger før (Ufbrydelse af Berg). Ja, det kan jo ogsaa være, at jeg ikke har været heldig med at udtale min Tante, men jeg haaber at skulle gjøre den forstaaelig ved i Nærhed at resumere, hvad det efter min Mening her kommer an paa. Jeg stiller mig paa Affendernes Standpunkt, og saa siger jeg, at ved Forsendelser fra Eshjerg betale Affenderne ikke for Dyrlægertilshnet, saaledes som det sker i andre Havne. Hvorledes Udgiften bæres, veed jeg ikke; jeg antager, det er Havnekassen, der betaler den. Dernæst siger jeg, at ved Forsendelsen af Vognladninger, naar flere slaa sig sammen, gives der i Eshjerg Vettelser, som ikke gives i nogen anden Havn i Sjælland. De to Ting tror jeg skulle staa fast.

Sviid: Jeg maa sige, at saa er det det ærede Medlem, der ikke er rigtig underrettet. Det ærede Medlem vil selvfølgelig forstaa, at Staten ikke skjænker dem, der udføre Kreaturer over Eshjerg, hvad Dyrlægertilshnet koster. Nei, Staten offerer ikke disse Folk en eneste Dre. Naar der dertil kræves 35 Dre for hvert Kreatur, komme selvfølgelig de, der ndføre, til at betale det; enten det saa sker direkte eller gennem Exportørerne i Eshjerg, vil det ærede Medlem nok forstaa, at det kommer til at gaa ud af

deres Pung, saa at de forsaavidt kunne være lige glade derved.

Christiansen: Det er kun en ganske kort Udtalelse, jeg gjerne vilde tillade mig i Anledning af en Sag, der er bleven bragt paa Bane af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), nemlig om Skjernaadeltaet. Det fremgik af hans Udtalelse, at Sagen har været for i Finantsudvalget, men at den Bevilling, som Ministeren har forlangt til en yderligere Underøgelse i Skjernaadalen, ikke er kommen til Afgjørelse. Det kan være muligt, at saavel en Del af Finantsudvalgets Medlemmer som af Folkestingets Medlemmer kunne finde, at det bliver temmelig ofte, at der sker Fordring om Bevilling i den Sag. Som bekendt blev der ifjor bevilget 3,000 Kr. til Underøgelser i Skjernaadalen, og nu forlanges der atter iaar et større Beløb. Det vilde nu have været meget ønskeligt, om de 3,000 Kr. vare blevne brugte, saa havde Thinget kunnet se, hvilke Arbejder der var tilbage; men det maa beklages, at Kommissionen først blev nedsat i Efter sommeren, og at der saagodt som ingen Ting er blevet udført. Det er nu vistnok saaledes, at Kommissionen nu kan skjønne, at Bevillingen, som gaves ifjor, ikke er tilstrækkelig til Arbejdernes Udførelse og derfor har foranlediget en Begjæring om en større Bevilling. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at Forholdene ere saaledes derovre, at Behoerne ere aldeles ustyldige stillede i de ekstraordinære Forhold, hvorunder de befinde sig og som ere foranledigede dels ved den store Sandudskylning af de Kanal-anlæg, som ere gennemførte i Midtjylland, dels ved Fremkomsten af Statssejendomme, som ere lagte lige indenfor Udløbet af Ringkjøbing Fjord, og saaledes svækker den Kraft, som Strømmen forhen har havt til at holde Nymindegab aabent. Derved er dette tilfaldet, men da Staten har tilladt disse Udskylninger og havt Fordel deraf og havt Indtægt ved Tippetnes Fremkomst, saa synes det mig, at Befolkningen er ustyldig i disse uheldige Forhold, hvorunder de lide, og Staten moralsk forpligtet til at søge at rette dem. Nu er Forholdet saaledes i Skjernaadalen, at Bunden i Laen ligger paa sine Steder høiere end Overfladen af Engene, og naar det er Tilfældet, ville ærede Medlemmer let forstaa, at der skal store Dæmninger til at holde Strømmen inden sine Grændser, naar der kommer større Regnsky. Hvad der ifjor gjør det besværligt mange Steder at holde Dæmningerne i tilstrækkelig Høide, er, at Befolkningen maa føre Dæmningsjorden ud i lange Afstande, fordi den Dynd-